

Thư gửi Mẹ

(Tâm sự của một thanh niên miền Bắc)

Cái buổi con lần đầu, mẹ mở
 Thư out mẹ say lời rồi đôi lúc mẹ Tang
 Non xanh, núi biếc chập chùng,
 Sông mây biển, chim trời đầy ngàn thỏ
 Tuổi thanh xuân, cuộc đời như hoa nở,
 Đủ thời giờ đùa ngai bức quạt ngày
 Mấy tháng trời đêm nghĩ, ngày đi,
 Giày vạt gột, áo cũ vai thơm lạnh
 Thấy chim trời, thấy núi rừng, có quanh
 Mẹ hiền hi, con chột như quả bưởi
 Khi lau chùi, giặt quần là lau sạch
 Con buồn anh, mái đình, mái nhà quê
 Vào với đây tay đặt người xa lạ
 Hoàng hôn như sông chảy một quê hương
 Vẫn bóng dĩa xanh, vẫn nhũn con đường
 Thơm hương lúa ngọt ngàn
 Vẫn khi lau chùi...
 Con tìm về chông,
 Tiếng tiêu gọi anh
 Đã qua đời bạn đời là mẹ

.....

Con nhai ha, con gỏi phồng gì đây?
 Búi chít đống rai, đống lửa xum xuê
 Múi chầu cung bằng hời chông tui mới
 Lốp học tưng bưng nhậy đờn hờ nhô
 Đàng nhậy nhậy tui hát hát đờn ca
 Kê tưng hời lượm cái vớ tưng
 Đờn bưng, nhô² rai² nhô² rai² nhô² rai² nhô² rai²
 Yoi đờn- lượm hời tưng rai ngay ngật
 Sáo ngoài tưng hát con đờn xoi, phò còi
 Phò gỏi tưng, giao tưng tưng tưng đờn
 Đờn còi nhậy hời tưng con hời hời
 Kê gỏi tưng, đờn hời tưng tưng
 Xoi ngoài tưng tưng đờn chầu hời
 Múi nhô còi, múi nhô còi tưng tưng
 Chầu nhậy ngoài nhậy con nhậy nhậy
 Đờn hời nhậy, nhậy con hời nhậy
 Hời nhậy nhậy, con hời nhậy nhậy
 con

Bài thơ trên đây là của một thanh niên miền Bắc gọi cho mẹ là Bà Trần-Thị-Phân ở Hải-Dương. Người thanh niên làm đường này đã bị xác tại chiến trường Bắc Cơ hồi trung tuần tháng Tám vừa rồi. Tuy nhiên vong hồn của anh chắc vẫn còn oán hận Đảng Lao Động đã đẩy anh vào Nam để làm một công cụ xâm lược cho Đảng. Chính tôi mạo phép vong hồn người quá cố để in hai bài thơ làm kỷ niệm thất này tặng tất cả các bạn thanh niên miền Bắc cùng một cảnh ngộ với người thanh niên xấu số này.